

BR ANDRE RETSIN
geboren te Gent op 8 mei 1932
overleden te Gent
op 21 april 2020

André, Nonkel André. Zo kenden we hem. Zo spraken kinderen en kleinkinderen in de familie hem aan. En de allerkleinsten durfden hem ook wel eens “nonkel chocola” noemen.

Hij was zacht en hard. Doorduwend beslist. Consequent. Rechthoekig. Geen ‘cel’-broeder maar iemand die hart en hand reikte naar familie, vrienden, medebroeders en vooral naar kinderen en jongeren.

Een Retsin. Die door volgehouden opzoekingen zijn heel verre ‘roots’ gevonden heeft. Een stamboom van een hele resem onderwijzers. Een stamboom van engagement en dienende roeping ... “gaan en onderwijzen”.

Nooit stilstaan. Evoluëren. Nooit genoeg nemen met. Altijd opnieuw zoeken en verder gaan naar nieuw. Gedreven.

Zijn familie, zijn ouders waren hem zeer genegen en het gezin van zijn zus werd een blijvende thuishaven als vader en moeder er niet meer waren.

Technisch sterk en ondernemend bouwde hij een huis voor zijn schoonbroer en zus.

Nog gedurfter dan een huis bouwde André aan toekomst voor een christelijk-geïnspireerd onderwijs.

Zijn oversten hadden hem deze taak opgedragen: in Oostakker, als onderwijzer, van 1953 tot 1955. In Merchtem, eerst als onderwijzer, daarna als directeur in het Sint-Donatusinstituut van 1955 tot 1959 en tenslotte in Asse als directeur van het Ascanusinstituut van 1959 tot 1987.

Vanaf 1988 kon hij zich in opdracht van de congregatie, nog nuttig maken voor het provinciaal bestuur en als coördinator-begeleider en lid van diverse schoolbesturen in Bornem, Burcht. Hamme, Heusden-Zolder, Heverlee, Merchtem, Oostakker, Oppem, Ronse en Zwijndrecht.

Daarover getuigde hij: “Ik heb mij voor al deze taken, ondanks mijn beperktheden, zo goed mogelijk ingezet”.

Waar mensen van pensioen en rust genieten bleef hij gratis-actief. Zijn fysieke krachten waren begrensd en broos - maar zijn ideaal was als een wijdevruchte kroon op een sterke boom.

En bomen sterven staande. Zijn Retsin-wortels diepgaar. Zijn roeping en zijn ideaal hoog-hemelreikend.

Zijn Rentmeester zal zijn talentenweelde dankbaar zegenen. Het soms onopgemerkte, hem toevertrouwd, mag hij nu honderdvoudig teruggeven.

André heeft geleefd om velen leven te geven.

Hij ruste in vrede.